

ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Στη *Βασιλική Ακαδημία*, η σιωπή του Σεντε-
φένιου Πύργου, του κομψού κοιτώνα των πριγκιπισ-
σών, έσπασε από *μικρά* γρήγορα βηματάκια.

Ήταν βήματα ρουιόζικα...

Μια πόρτα άνοιξε διάπλατα στον διάδρομο και έκλει-
σε πάλι δυνατά. Η *Πάπα* ακούμπησε στο ξύλινο πορτό-
φυλλο και πήρε μια βαθιά ανάσα. Αμέσως κατάλαβε
πως τέσσερα γαλάζια μάτια ήταν καρφωμένα πάνω της.
«Εεμμ... γεια σας, μεγάλες μου αδελφές!» είπε
σηκώνοντας το βλέμμα προς τις δίδυμες.
*«Τρεχάλες στους διαδρόμους και πόρτες που
βροντούν δεν είναι συμπεριφορά που αρμόζει
σε μια αληθινή *πριγκίπισσα*!»* σχολίασε η Νίβες,

ΠΕΝΤΕ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ

με τα χέρια στη μέση και το βλέμμα γεμάτο αποδοκιμασία.

«Το ξέρω, το ξέρω!» τη διέκοψε η Γιάρα.

«Μα δεν φαντάζεστε τι έμαθα!

Ένα νέο συνταρακτικό!»

«Περίμενε να μαντέψω», την πείραξε η Ντιαμάντε.

«Μήπως ότι τα βέλη από **ΜΠΛΕ ΙΥΙΆ** είναι τα πιο γρήγορα; Ή μήπως ότι η πουτίγκα αγριοτριαντάφυλλου γίνεται πιο νόστιμη αν προσθέσεις **φεγγαρόμουρα:**»

Η Γιάρα ξεφύσηξε – ήταν η μικρότερη και δεν την έπαιρναν ποτέ στα σοβαρά. Το ίδιο γινόταν και όσο ζούσαν στο **Παλάτι** του πατέρα τους, αλλά εδώ, στην Ακαδημία, τα πράγματα είχαν γίνει χειρότερα.

«Λοιπόν, όχι!» είπε τινάζοντας το κεφάλι. «Θα το ανακοινώσω μόνο όταν μαζευτούν και οι πέντε πριγκίπισσες του **ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ!**»

«Κατάλαβα», αναστέναξε η Ντιαμάντε. «Πάω να φωνάξω τις άλλες».

Δεν ήταν δύσκολο να βρει
τις αδελφές της. Η **Καλλιόπη**
ήταν στην κουζίνα και
δοκίμαζε τη συνταγή μιας
τούρτας με **αιθέρια**
έλαια, ενώ η Σαμά φρόντιζε τα

ΦΥΤΑ στο θερμοκήπιο της Ακαδημίας.

Πέντε λεπτά αργότερα, είχαν μαζευτεί όλες στο
μεγάλο **υπνοδωμάτιο**, έτοιμες για την έκτακτη
συνεδρίαση. Η Γιάρα ακούμπησε στο κρεβάτι της
με τον ουρανό, που τον στόλιζε ένας αναρριχητικός

κισσός και μύριοι θησαυροί από

τις εξερευνήσεις της: φτερά από το
Χιλιόφτερο Παγώνι, άπειρα κλαδιά
και φυλλαράκια με περίεργα σχή-
ματα, αρωματικός φλοιός από την

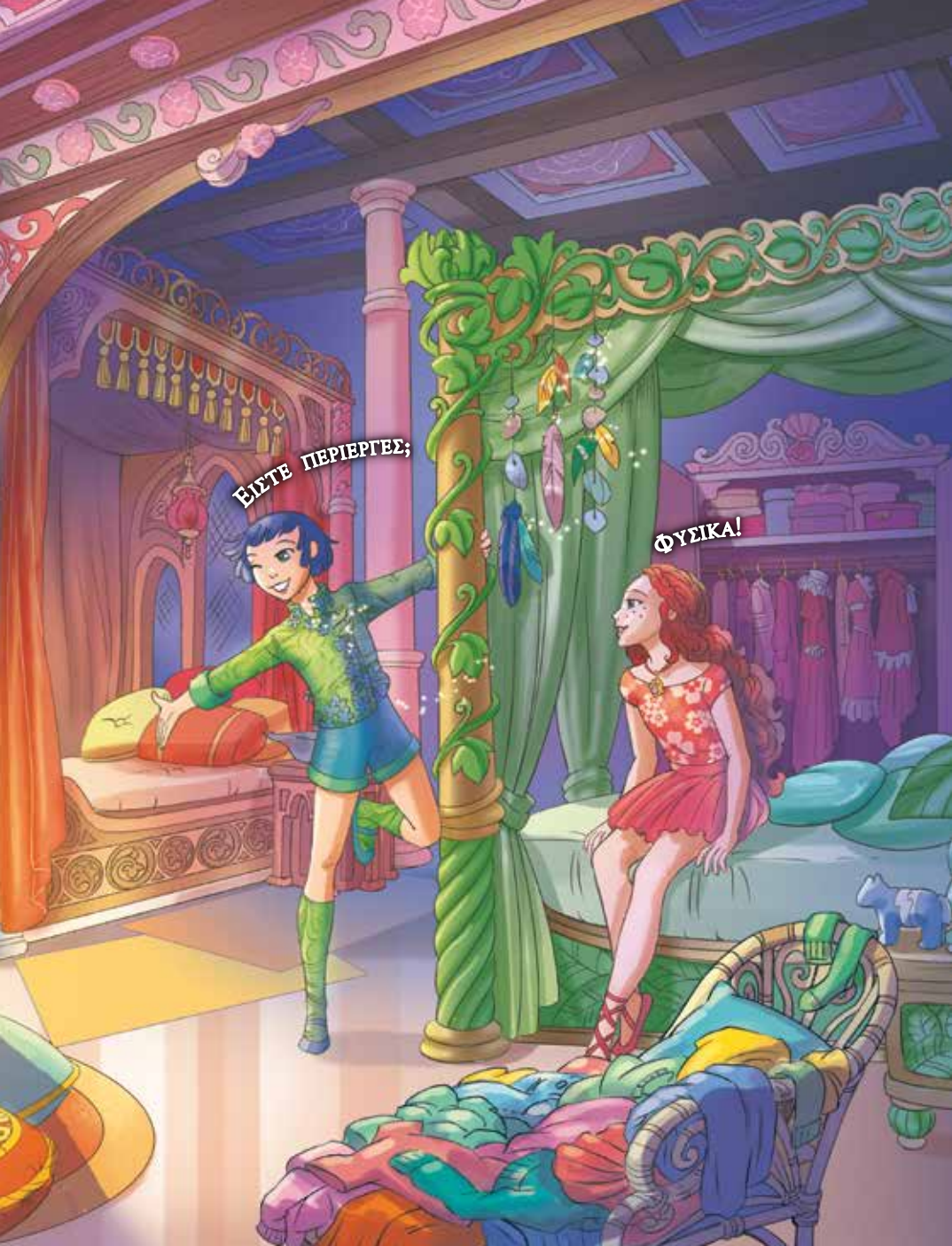
ΑΙΩΝΙΑ ΒΕΛΛΑΝΙΔΙΑ.

Καθάρισε τον λαιμό της: «Ευγενικές μου αδελφές,
χαριτωμένες κόρες, ντελικάτες **ψυχροί ψυχροί...**».

ЛЕГЕ!

ΕΙΣΤΕ ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ;

ΦΥΣΙΚΑ!

ΠΕΝΤΕ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ

«Λέγε, Γιάρα!» φώναξε εκνευρισμένη η Ντιαμάντε.
«Περνούσα μπροστά από την αίθουσα των καθηγητών»,
είπε η *μικρή αδελφή* σαν να μην έτρεχε τίποτα, «η πόρ-
τα ήταν μισάνοιχτη, δεν γινόταν να μην *ακούσω...*»
«Γιάρα! Δεν είναι σωστό να κρυφακούς, το ξέρεις!»
τη διέκοψε η *ΞΑΜΑ*.
«Κι εσύ βρήκες την ώρα να κάνεις τη σοφή μεγάλη αδελ-
φή», πετάχτηκε η Ντιαμάντε. «Θέλω να μάθω το σπου-
δαίο νέο κατά προτίμηση πριν τελειώσει η χρονιά!»
«Κορίτσια!» μπήκε στη μέση η *Καληξά*. «Μην ξε-
χνάτε τον χρυσό κανόνα των συνεδριάσεών μας. Οι
αδελφές πριγκίπισσες δεν τσακώνονται! Λέγε, Γιάρα».
Η Γιάρα έκανε μια μικρή υπόκλιση και συνέχισε:
«Ευχαριστώ. Το σπουδαίο νέο είναι... ένας απίστευ-
τος, *μεγαλοπρεπής* χορός θα γίνει εδώ, στη Βασι-
λική Ακαδημία της Μαγείας!»
«Χορός είπες; Τι ωραία!» είπε χαμογελώντας η Καλέα.
«Αχ ναι! Κομψά φορέματα, πολύτιμα κοσμήματα,
χτενίσματα με την τελευταία λέξη της μόδας,

ρομαντική **μουσική**... Αχ, δεν βλέπω την ώρα!»
συμφώνησε η Ντιαμάντε.

«Θα είναι όλοι οι μαθητές;» ρώτησε η Νίβες.

«Μα τι ρωτάς; Εννοείται!» απάντησε η Γιάρα.

«Όλοι θα είναι καλεσμένοι στον

Μεγάλο Χορό της Άνοιξης!

Και δεν σας είπα το καλύτερο!»

«**Τι τι**» τιτίβισε η Ντιαμάντε.

Η Γιάρα κράτησε ξανά τις αδελφές

της για λίγο σε αγωνία και έπει-

τα ανακοίνωσε: «Θα διαλέξου-

με και θα **ΚΑΛΕΣΟΥΜΕ** εμείς

τους καβαλιέρους μας!».

«Και πώς θα γίνει αυτό;»

ρώτησε η Νίβες

σκοτεινιάζοντας.

«Τι παράξενη ιδέα»,

σχολίασε η Καλέα αμήχανη.

ΠΕΝΤΕ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ

Η Σαμά χαμογέλασε. «Ησυχάστε, ο κάθε πρίγκιπας θα χαιρόταν να γίνει **καβαλιέρος** σας».

«Το πρόβλημα της Νίβες είναι ότι δεν τα πάει ποτέ καλά με κανέναν», ειρωνεύτηκε η **Ντιαμάντε**. «Αν ήταν στο χέρι της, θα πήγαινε μόνη της στον χορό!»

«Καλύτερα, παρά να καλέσω κανέναν γλυκανάλατο, όπως θα κάνεις εσύ», απάντησε η **Νίβες**.

«Κορίτσια, σας παρακαλώ», τις διέκοψε η Καλέα.

«Ο κανόνας ανάμεσα σε πριγκίπισσες αδελφές είναι...»

«**ΔΕΝ ΤΣΑΚΩΝΟΜΑΣΤΕ!**» συμπλήρωσαν οι άλλες.

«Μα πώς θα διαλέξουμε τους καβαλιέρους μας;»

ρώτησε η Ντιαμάντε πέφτοντας βαριά στο κρεβάτι της. «Στην Ακαδημία υπάρχουν τόσοι πρίγκιπες...

Ο Κάντορ είναι σίγουρα ο πιο **θαρραλέος**, έπειτα

είναι και ο Καρλ, που είναι ο πιο γοητευτικός, ο

Άλφρεντ, ο πιο **ευγενικός**, ο μυστηριώδης Μάρλιν,

ο Τεοντόρο, που είναι τόσο καλός, ο Ερμής, ο Δίας...»

«Εγώ δεν πρόκειται να βρω ποτέ το κουράγιο

να καλέσω κάποιον», ομολόγησε η Καλέα.

Και κρύφτηκε στα **μαξιλάρια**

του κρεβατιού της, πίσω από
μια κουρτίνα από κοχύλια.

«Κάντε ό,τι νομίζετε. Εγώ για
τα αγόρια δεν δίνω δεκάρα», τις
διέκοψε η Γιάρα τακτοποιώντας
το καινούργιο της **ΤΟΞΟ**.

Η Νίβες άρχισε πάλι να σχε-
διάζει στο σημειωματάριό της.

Η **ΞΑΝΑ** κοίταξε τις αδελφές της
και χαμογέλασε. Αν και παρίσταναν
τις αδιάφορες, το νέο για τον χορό τις είχε
ενθουσιάσει όλες, όπως κάθε ξεχωριστό γεγονός
στην **Ακαδημία**.

«Εγώ, πάντως, μπορώ να φανταστώ τον τέλειο καβα-
λιέρο για την καθεμιά μας», σχολίασε αδιάφορα.

«Για την Ντιαμάντε χρειάζεται ένας πρίγκιπας **γλυκός**,
γεμάτος κατανόηση. Πιστεύω ότι η σωστή επιλογή εί-
ναι ο Σάνσορ». Η Ντιαμάντε απογοητεύτηκε:

Οι αδελφές βυθίστηκαν σε γλυκά όνειρα αγνοώντας τον κίνδυνο που, σαν παγερή ανάσα, γλιστρούσε κρυφά στη ζωή τους.